

[Ministeren for offentlige arbejder.]

mill. kr., når der regnes med nogen overgang til andre transportmidler. Som allerede sagt er det dog særlig vanskeligt at stille noget horoskop for udviklingen af godsbefordringen i den kommende tid.

Såfremt de foreslåede takstforhøjelser gennemføres, vil takstniveauets stigning fra 1938—39 til 1951—52 andrage fra ca. 50 pct. til ca. 90 pct. for de forskellige arter af rejsehjemler indenfor personbefordringen og ca. 75 pct for godsbefordringen, men pristallets stigning er ca. 90 pct., og stigningen i brændselsudgiften pr. ton kul omkring 400 pct.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at indstille lovforslaget til tingets hurtige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje ting at forelægge forslag til lov om ændring af postlov nr. 288 af 9. maj 1919 med senere ændringer, optrykt ved lovbekendtgørelse af 8. november 1950, således som dette lovforslag er vedtaget af folketinget.

Post- og telegrafvæsenet må i den nærmeste fremtid regne med stigende udgifter på lønningskontoen som følge af de 4 portioner reguleringsstillæg med virkning fra 1. april d. å. Disse forhøjelser vil udgøre ialt ca. 6 mill. kr. Endvidere må der regnes med stigende udgifter til postens transport med ca. 2 mill. kr.

Ganske vist må der i dag kalkuleres med et overskud for indeværende finansår af rundt regnet 15 mill. kr., men det kan ikke være det høje tings medlemmer ubekendt, at de stigende omkostninger til pensioner — navnlig det stigende reguleringsstillæg — medfører et skævt forhold, idet den del af etatens pensioner, som afholdes af finansministeriet, efterhånden har nået en sådan størrelse, at den helt modsvare det nævnte overskud. Man kan ikke se bort fra, at billedet ville tegne sig betydeligt lysere, om post- og telegrafvæsenet gennem årene havde brugt en del af sit overskud til henlæggelse til pensionsfond, eventuelt til reservefunds, hvilket imidlertid ikke kan lade sig gøre efter statsregnskabet's nuværende opstilling og form.

Post- og telegrafvæsenets overskud må iøvrigt ses på baggrund af en omsætning på ca. 200 mill. kr. og bør forretningsmæssigt set ikke være mindre end ca. 10—15 mill. kr., d. v. s. 5—8 pct. af omsætningen. Det vil af de nævnte grunde som helhed være nødvendigt at skaffe dækning i det væsentlige for de stadig stigende

udgifter, navnlig til lønninger og pensioner.

De i loven foreslåede forhøjelser tager sigte herpå. Det drejer sig om forsendelsesarter, på hvilke udgifterne til befordring og omdeling er følelige, og for hvilke en forhøjelse enten vil føre til den beregnede merindtægt eller, hvis forsendesantallet mod forventning skulle vige, vil give en tilsvarende besparelse på omkostningskontoen.

Udover de i lovforslaget anførte forhøjelser, der ialt andrager ca. 4 250 000 kr., er det min hensigt at foretage følgende forhøjelser: for fjernskivemaskinens vedkommende en forhøjelse på 125 000 kr., forhøjelse af taksten for indbetalingskort til postgiro fra 20 øre til 25 øre, der anslås til at ville give 1 500 000 kr., og forhøjelse af telegramtaksterne med en grundtakst på 20 øre for hvert telegram, medens den nuværende tøre for blanketten bortfalder, idet den medfører et altfor stort regnskabsarbejde. Forhøjelsen her anslås til at give ca. 525 000 kr.

Disse tre forhøjelser til ialt 2 150 000 kr. kan ske administrativt, idet der ikke kræves lovhjælp hertil.

De samlede forhøjelser for post- og telegrafvæsenet vil derefter udgøre ca. 6 400 000 kr.

Takstforhøjelserne falder, som man vil se, på områder, der ikke sidste gang var genstand for forhøjelse. Såvel landsportoens som lokalportoens foreslås ikke forhøjet.

Jeg skal med disse bemærkninger og iøvrigt med henvisning til lovforslaget og bemærkningerne til lovforslaget tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Erik Jacobsen: De stadig stigende udgifter i driften af vort lands største foretagende har ført til fremsættelsen af det til forhandling værende forslag om ændringer i statsbaneloven.

Som den højtærede minister lige nævnte, er det knap et år siden, at der i forbindelse med det indgæede skatte- og finanspolitiske forlig i foråret 1950 blev foretaget en forhøjelse af visse person- og godstakster, hvis samlede provenu var anslået til at ville indbringe 30 mill. kr.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget er dette beløb rundeligt indgået, men nye og meget væsentlige stigninger i statsbanernes driftsudgifter er kommet til; således nævnes det, at kulprisen er steget så katastrofalt, at man for det kommende finansår alene på denne konto forventer